

Doing Business 2009 : สะท้อนบรรยากาศการลงทุนในแต่ละประเทศ

เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2551 ธนาคารโลก (World Bank) และบริษัทการเงินระหว่างประเทศ (International Finance Corporation : IFC) เผยแพร่รายงานเรื่อง “Doing Business 2009” ซึ่งจัดทำเป็นประจำทุกปี โดยรายงานดังกล่าวได้จากการสำรวจข้อมูลจาก 181 ประเทศตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2550 ถึงมิถุนายน 2551 เพื่อประเมินโอกาสและต้นทุนในการเข้าไปทำธุรกิจในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ด้วยการสำรวจกฎหมายและกฎระเบียบด้านต่าง ๆ รวม 10 ปัจจัย ได้แก่ การจัดตั้งธุรกิจ การขอใบอนุญาตประกอบกิจการ การจ้างงาน การจดทะเบียนสินทรัพย์/กฎระเบียบในการโอนสินทรัพย์ ข้อมูลเครดิต การคุ้มครองผู้ลงทุน/บรรษัทภิบาล การจัดเก็บภาษี การค้าระหว่างประเทศ การบังคับให้เป็นไปตามสัญญา และการเลิกกิจการ/ล้มละลาย ซึ่งช่วยสะท้อนถึงความยากง่ายของการเข้าไปดำเนินธุรกิจในแต่ละประเทศ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

Ease of Doing Business		
2009 Rank	2008 Rank	Country
1	1	สิงคโปร์
2	2	นิวซีแลนด์
3	3	สหรัฐอเมริกา
4	4	ฮ่องกง
5	5	เดนมาร์ก
6	6	สหราชอาณาจักร
7	7	ไอร์แลนด์
8	8	แคนาดา
9	10	ออสเตรเลีย
10	9	นอร์เวย์

Source : World Bank.

๑ “สิงคโปร์” มีสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเข้าไปทำธุรกิจมากที่สุด ติดต่อกันเป็นปีที่ 3 เนื่องจากการปรับปรุงระบบการจัดตั้งธุรกิจโดยใช้ระบบออนไลน์เพื่อให้สะดวกและรวดเร็วขึ้น ใช้เวลาจัดตั้งธุรกิจ 4 วัน และมีค่าใช้จ่ายเพียง 365 ดอลลาร์สหรัฐ รวมทั้งใช้เวลาขอใบอนุญาตประกอบกิจการลดลงเหลือ 38 วัน (จาก 102 วัน) ประกอบกับมีกฎหมายการจ้างงานและกฎหมายประกันสังคมที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ นอกจากนี้ สิงคโปร์ยังมีขั้นตอนทางพิธีการศุลกากรและระบบขนส่งที่มีประสิทธิภาพมาก ทำให้การค้าระหว่างประเทศได้รับความสะดวกและรวดเร็ว ไม่เพียงเท่านั้น การบริหารงานของรัฐบาลสิงคโปร์ที่โปร่งใสและชัดเจนยังช่วยสร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนด้วย

๒ “คองโก” เป็นประเทศที่มีสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเข้าไปทำธุรกิจน้อยที่สุด เนื่องจากการจัดตั้งธุรกิจซับซ้อนถึง 13 ขั้นตอน ใช้เวลาเฉลี่ย 155 วัน และมีค่าใช้จ่ายสูงคิดเป็นกว่า 4 เท่าของรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีของคองโก ขณะที่การขอใบอนุญาตประกอบกิจการใช้เวลาเฉลี่ย 322 วัน และธุรกิจต้องเสียภาษีในอัตราเฉลี่ยถึงร้อยละ 229.8 ของกำไรทั้งหมด ประกอบกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในประเทศยังทำได้จำกัด นอกจากนี้ การทำธุรกิจระหว่างประเทศยังไม่ได้รับความสะดวก เนื่องจากกระบวนการนำเข้าและส่งออกใช้เวลานาน ต้องใช้เอกสารจำนวนมาก และมีค่าใช้จ่ายสูง รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายยังไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ

๓ “อาเซอร์ไบจาน” เป็นประเทศที่มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเข้าไปทำธุรกิจมากที่สุด ทำให้อันดับความน่าลงทุนขยับขึ้นจากอันดับที่ 97 ในปีก่อนมาอยู่ในอันดับที่ 33 เนื่องจากการปรับปรุงระเบียบด้านธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการจัดตั้งศูนย์บริการครบวงจร (One-stop Shop) ในการจัดตั้งธุรกิจ ซึ่งช่วยลดระยะเวลาและค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งธุรกิจเหลือเพียงครึ่งหนึ่ง รวมทั้งลดระยะเวลาการโอนที่ดินเหลือเพียง 11 วัน (จากเดิม 61 วัน)

๔ ประเทศไทยมีสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเข้าไปทำธุรกิจอันดับที่ 13 (เลื่อนขึ้นจากอันดับที่ 19 ในปีก่อน) หรือนับเป็นอันดับที่ 6 จาก 24 ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกและแปซิฟิก รองจากสิงคโปร์

นิวซีแลนด์ ฮองกง ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น ตามลำดับ เนื่องจากไทยปรับปรุงระเบียบต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ โดยเฉพาะการลดค่าธรรมเนียมและภาษีที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมต่าง ๆ เพื่อลดภาระแก่ผู้ประกอบการ และการลดจำนวนเอกสารที่ใช้ในการนำเข้าและส่งออกมากกว่าครึ่งหนึ่ง ช่วยให้การทำการค้าระหว่างประเทศเป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็วขึ้น อย่างไรก็ตาม ไทยควรปรับปรุงกฎหมายแรงงาน ซึ่งปัจจุบันมีระดับของการปกป้องแรงงานค่อนข้างสูง

ส่วนเศรษฐกิจต่างประเทศ ฝ่ายวิชาการ

กันยายน 2551

